

Kõneleb õpilasesinduse president Anneli Riisalu

Millised olid sinu emotsioonid, kui osutusid valituks õpilasesinduse presidendiks? Olin õnnelik, tundsin, et saan kuidagi koolielule kasulik olla ja saan uusi kogemusi. Loomulikult kaasnes kohe ka vastutus ja veidi kahtlusi, et kuidas ma nüüd seda kõike juhtima peaks ja kas ma saan ikka hakkama kuna eelnevad presidendid on mulle kõik nii head tundunud. **Kas on palju kohustusi sellele tööga?** Vahel tuleb küll mõni koosolek paika panna, kuid siiski käib see kogu õpilasesindusega koos arutades, millal kellel aega on. Ürituste korraldamisel aitan mina samamoodi asju teha nagu kõik teised, nüüsi kohustusi on aga neid on samapalju kui varem. **Mida plaanid koolielus muuta?** Klassikaline vastus on ikka, et rohkem üritusi korraldada ja õpilaste elu paremaks ja huvitavamaks muuta, mida loomulikult ma ka proovin teha. Samuti sooviks ma muuta õpilasi rohkem avatuks väikestele muutustele. Esimene katsetus oli taimetoidupäev, kus pakuti pastat, milles polnud liha. Kuulda oli nurinat, oli ka häid sõnu ja siin ma soovingi, et noored oleks rohkem koostööaldid. Väga sooviks ma veel seda, et ükskõik kes võib tulla minu või mõne teise õpilasesinduse liikme juurde ja rääkida, mida tema muuta sooviks ja mis mure teda vaevab. Muutused saavad toimuda ainult tänu koostööle.

Milles seisneb sinu töö? Ma annan teada, millal oleks koosolekuid vaja teha, juhin neid, jagan ülesandeid, kui käimas on mõni ürituse korraldamine ja otsin võimalusi, kuidas teiste õpilasesindustega suhelda.

Kas peale kooli ja õpilasesinduse jääb sulle vaba aega ka? Vaba aega on täitsa piisavalt, kuigi mõnel päeval jääb küll paar tundi nagu puudu. Vabast ajast tuleb ju veel kodutöid teha ja tuleb vahel ka seda aega koosolekuteks loovutada, aga eks see on jällegi omakorda tore, saab jälle midagi korraldada, aga siiski jõuab ka oma hobidega tegeleda.

Mis on sinu arvates selle töö juures kõige raskem? Kõige raskem on vast ürituste huvitavaks muutmise ja millegi uue välja töötamine. Selle puhul aga saavad kõik tagasisidet andes abiks olla!

Intervjueris Raul Vahtmeister (7. kl)

Kuke aasta pildikonkursi tööd kaunistavad tänast lehte

SELLES NUMBRIS:

Esimene aasta koolis	2
Christmas Vetšer	2
Uus geograafiaõpetaja	7
Õpilasfirmad	3
Ardo Arusaar	6
Minu Kullamaa	3
Õökool	4

Esimene aasta koolis

Mulle väga meeldib koolis käia. Seal saab sõpradega aega veeta ja seal saab targaks. Kui tund lõppeb, saame sõpradega vahetunnis kokku ja hakkame hundiratast tegema. Ja me räägime igasuguseid jutte.

Lugeda ja kirjutada oskasin ma juba enne kooli, aga ma ei olnud enne töölehti täitnud. Mulle meeldib neid lehti täita, need teevad mind targaks. Saab väga palju arvutada, see meeldib mulle.

Minu lemmikained on muusika, tants, matemaatika ja emakeel.

Muusikatunnis saab värvida. Õpetaja paneb rahuliku

muusika mängima ja meie siis värvi-me.

Emakeeles saab lugeda. Ma loen ka hästi, aga Helene loeb kõige paremini. Töövi-hiku harjutused meeldivad ka mulle.

Kooliaasta jook-sul olen ma saanud väga palju sõpru nii oma klassist kui ka vanematest klassi-dest.

Minu sõbrad on Paula ja Gerda 2. klassist ja Mari-Liis 3. klassist. Nad on lõbusad ja

Karoliine koos sõbranna Helene-Reginaga

toredad. Mari-Liisiga lähme koos koolist koju.

Õpetajad on ka head ja meie klassijuhataja on väga tore. Ta on nii lahke.

Kui näiteks pinal jääb koju, siis ta annab enda pliatsi. Kui midagi juhtub, siis ta tuleb kohe. Niisama ta nalja ei tee,

aga vahepeal teeb ka. Kui keegi teeb pahandust, siis ta ei saa kurjaks, vaid räägib.

Karoliine Meil (1.kl)

Christmas Vetšer

Traditsiooniline keeltehuviliste jõuluõhtu oli seekord siiski ebatavaline. Korraldajateks olid "venelased" ja pidu oli ikka nagu üks vene pidu olema peab—näärivana tuli koos sneguurotskaga kaugelt Venemaalt, rääkisid meile sulaselges vene keeles oma maa kommetest, pakkusid samovariteed ja pirukaid ja loomulikult tantsitas näärivana pedagooge uhke vene muusika saatel. Sakslased ja inglased said ka sõna sekka öelda. Pidud ei tahtnud lõppeda.

Lehe koostasid kõik artiklite autorid ja Heli Mäe. Fotod on võetud kooli kodulehelt või Facebookist. Trükkis Adograaf OÜ

Meie uus geograafiaõpetaja

Elu pöörleb ümber geograafia.

Meie koolis on aastaid geograafiat õpetanud õpetaja Riina Gildden. Kuna õpetaja

Riinal oli liigselt kohustusi, siis loobus ta geograafiatundidest ja meile tuli uus õpetaja. Uus geograafiaõpetaja Sirje Viita nõuab tunnis distsipliini, mis on väga hea, kuna siis saavad õpiahimulised õpilased tunnis ilusti kaasa teha. Samuti on ta ka väga vastutulelik ning abivalmis nende õpilaste vastu, kes ise huvi üles näitavad. Tema tulekuga muutusid geograafia tunnid raskemaks ja õpilaste hinded langesid tohutult. Hinded langesid,

kuna õpetaja Viita õpetusmeetod on selline, et hästi palju tööd tuleb teha nii tunnis kui ka kodus. Kuna õpetaja käib Kullamaal ainult üks kord nädalas, siis jääb tööde ning hinnete parandamiseks vähem aega. Õpetaja Viita pöörab palju tähelepanu täpsusele. Talle meeldib väga, kui tema tunnis ollakse aktiivsed ning kui sattutakse raskustesse, siis küsitakse abi. Õpetaja Sirje annab rohkelt koduseid töid, kuna ta soovib õpilaste taset tõsta. Samuti meeldib talle, kui õpilased teevad tema dikteerimise peale märkmeid, et neid hiljem õppimisel kasutada. Paljude õpilaste arvates on õpetaja Sirje Viita liiga tark, et õpetada maakoolis, kuna ta räägib liiga geograafilises keeles. Osadele õpilastele on muret tekitanud see,

et ta annab kordamisküsimused, aga kontrolltöös küsib küsimusi teisel viisil. Algselt oli õpilastel väga karm arvamus õpetaja Sirje Viitast, kuid nüüd hakatakse temaga tasapisi harjuma ja õpetusmeetodist aru saama. Õpetajad on tema õpetusmeetoditest vaimustunud ja arvavad, et õpilased teevad liiga ennatlikke järeldusi. Võib-olla on neil õigus.

Raul Vahtmeister (7. kl)

Intervjuu Sirje Viitaga

Kus koolides olete varem töötanud? Võnnus, Lihulas kõige kauem -35 aastat, Sindis ja Taeblass.

Mitu aastat olete te üldse õpetaja olnud? 48 aastat. **Kas te olete õpilastega olümpiaadidel käinud ja kas on tulnud ka võite?** On tulnud palju võite: Lihula kool sai ühel aastal kolmikvõidu. **Kas te olete teinud geograafia õppematerjale?** Olen teinud töövihiku gümnaasiumi geograafiaõpikule ja loodusgeograafia õpiku.

Millises klassis on Teil meie koolis kõige parem töötada? 7. ja 9. kl, sest nendes klassides tehakse tööd kaasa. **Kui kaua teie arvates kulub õpilastel ae-**

ga kodutööde tegemiseks? Kui tunnis kaasa teed, siis mitte kaua. **Kas te olete meie kooliga harjunud?** Arvan küll, sest siin on head kolleegid ja toredad õpilased. **Mida teha, kui pea geograafiat ei jaga?** Tuleb teha rohkem tööd ja käia abi küsimas. **Mida tahaksite õpilastele ajalehe kaudu öelda?** Mida Juku ei õpi, seda Juhan ei tea ja kodutöödega õpetaja ainult suunab sind tegeliku tarkuse juurde. Ise peab ikka vaeva nägema, et tarkust tuleks.

Rääkige veel midagi huvitavaid enda kohta.

Olen kasvanud raamatute keskel, ei möödu päevagi lugema-

ta - praegu loen Karl Ristikivi kirju ja Tove Janssoni elulugu. Mind huvitavad kunst, teater, muusika ja kinokunst. Olen hea tugitoolisportlane, ise olen tsipa üle keskmise olnud suusatamises (päritolult olen tartlane, kasvanud ka Põlvamaal), viimati sai talvel regulaarselt suusatatud umbes 6 a tagasi. Ülikooli-perioodil käisin enamasti 2 korda aastas Moskvast - muusika ja teatri tõttu (oli ju võimalus mõni eksam ette teha ja saada pikem puhkus kui tudengile ette nähtud).

Jätukub intervjuu Sirje Viitaga

Näiteks olin kord 2 nädalat Tšaikovski -nimelisel konkursil kuulamas noori interpreete. Olen paralleelselt ülikooliga õppinud Vanemuise teatristuudios - üliõpilaspilet andis ka võimaluse tasuta teatris käia. Minu stuudio kaaslastest kuulsaimad on ehk poetess Ave Alavainu ja kutseline näitleja Helene Vannari (mängib tuntud teleseriaalis „ENSV” miilits Jüri ema). Olen saanud esineda Vanemuise, aga ka Ugala ja Tallinna Vene Teatri lavalaudadel. Geograafidele meeldib ikka reisida. Minu põnevaim seiklus oli üheteistpäevane sõit Baikali äärde kaubavagunites (nüi sai rahata) ja seejärel umbes kuu aega Baikali ümbruses rännates. Üks lummavamaid reisisihte on olnud Norra. Oma õpilasi olen viinud Karjalasse, Karpaatidesse, Krimmi, Norra, Tsehimaale, Slovakkiasse, korduvalt Läti

Õpetaja Sirje Viita ja seitsmendikud enne kontrolltööd veel maid jagamas.

ja Leetu. Teen meelsasti käsitööd - olen kudunud kampsuneid ja heegeldanud ühtteist.

Õp Sirje Viita soovitas noorel ajakirjanikul Panso raamatust järele uurida, kuidas targaks saada. Raul “kammis läbi” kohalikud raamatukogud ja nn ameeriklaste võlujook, mis tagab edu, on selline: **“3 spl õne, 1 nootsatäis sarmi, 1 teetass annet, 50 tilka eneseusaldust ja 1/4 1 optimismi. Segu tugevasti loksutada ja siis valada 500-le kilole raudsele usinusele.”** Tasub proovida!

Intervjueeris Raul Vahtmeister (7. kl)

Õpilafirma Brimarica (11.kl) toodab imeilusaid LED- lampe

Õpilafirma GAKK Seebid (10.kl) valmistab luksuslikke seepe

Õpetaja **Pille Noole** julgustamisel saavad meie õpilased alates 10. klassist oma ärisoont testida ja nii sünnivad täiesti arvestatavad õpilafirmad.

Inglise keele õigekirja parimad tundjad selgusid ülekoollisel võistlusel *Spelling Bee*

- 3. klassis— Mirabelja Kuurmann
- 4. klassis—Grete Ansel ja Rauno Kovalenko
- 5. klass—Raul Reesar
- 6. klass—Maria-Lota Nikulina
- 7. klass—Kaarel Aavekukk
- 8. klass—Simo Lauren
- 9. klass—Lorena Kolla
- 10. klass— Carl Karm
- 11. klass—Carmen Treu
- 12. klass—Janno Allika

Üks poiss tõi mulle enne tundi suure punase õuna. Mul oli tõesti hea meel ja ütlesin. “Kuidas sa raatsid seda mulle anda? Tavaliselt õpilased ei raatsi, kommi küll, aga mitte õuna.” Poiss vastas: „Ega ma ka ei raatsi, aga ma täna ei oska hästi inkat.“ *Cute, isn't it?*

